

Ki fogja megállítani Európa hódítóit?

A NATO által kiszivárogtatott „katonai titok”, hogy készen áll 50 000 000 bevándorló Európába, nem ér semmit. Már akkor, amikor elemezték a jelenséget, alábecsülték a népességrobbanás méreteit, túlbecsülték a gazdasági fejlődés lehetőségeit, a klímaváltozás következményeit pedig nem is érzékelték. Mindenki megnyugtató hasukra ütöttek, és mondtak egy számot. „Európának úgylis kell a fiatal munkaerő.”

Ez a szám mára iszonyú méretűre növekedett, nem is érdemes találgatni, de lehet, hogy 100 000 000-ra vagy 250 000 000-ra fog emelkedni. A szegény és gazdag országok közötti gazdasági különbségek megállíthatatlanul fokozódnak, a technológiai fejlettségi szintjük között mélyül a szakadék, még Egyiptom is a lakosságának felét behozatalból élmezi.

Teljesen ismeretlen földünk jövője – akkor is, ha nem robban ki termonukleáris háború. Nagyméretű regionális háborúk fognak pusztítani, a népvándorlás kiszámíthatatlan méretűvé fog duzzadni, járványok törnek majd ki, a katasztrófák népeket fognak még nagyobb nyomorba és halálba taszítani.

Ez valószínű? Nagyon valószínű!

Földünk gondjai megoldatlanok, és vannak olyan érdekek és érdekcsoportok, amelyek úgy akarják, hogy ne is oldódjanak meg.

Nincs szándékomban minden fent említett folyamat vonatkozásaival foglalkozni. Tudja mindenki, hogy a kis és gyenge nemzeteket gázolják. Az, akinek nincs szövetségese, kiszolgáltatott az önkénynek.

Közvetlen veszélynek tűnik Európa meghódításának kísérlete, az Európát közvetlen körülvé, de távolabbi területektől is.

Engem nem érdekel a hódító népesség faja, bőrszíne és anyanyelve. A kultúráról és hitvilágról alkotott képzetek érdekelnek, a megnyilvánu-

lásai a közéletben és a mindennapi életben. Az érdekel, hogy ez milyen jövőt tartogat a mélyen titkolt szándékai szerint Európának.

- Érdekel: 1. magának a hódításnak a ténye;
2. kik azok, akik a hódító népvándorlást Európa felé irányítják;
3. mi a teendő, mivel és kivel lehet megállítani?

Talán csak nem fogjuk önként vállalni megsemmisítésünket?

Ha Európa nem tesz valamit a hódítók ellen, Európa kis népeit biztosan el fogják taposni. Megsemmisül majd az az európai kultúra, amelyet Európa minden nagy és kis népe és nemzete saját magának és egymásnak teremtett egy alkotói vetélkedésben, de a világ haladásának a közkinccse és záloga lett. A hódítók Európa szellemi életét visszavethetik az ezredik év előtti állapotába. Lehet, hogy autót fognak hajtani, de úgy fognak gondolkodni, érezni és viselkedni, mint akkor. Újabb ezer évet kell majd várni, hogy emberarcú legyen a mindennapi gondolkodás és hitvilág, a művészet és irodalom, a társadalomtudomány. Ne felejtjük el, hogy például Spanyolországban most egy év alatt annyi könyvet fordítanak le spanyol nyelvre, mint amennyit lefordítottak arab nyelvre az összes arab országban Mohamed próféta megjelenése óta napjainkig.

1. A nemzetközi nagytőke az USA katonai, politikai és gazdasági irányítása és ellenőrzése alatt áll. Ezt nem is tagadják. Katonai eszközüket a NATO, gazdasági eszközüket a dollár mint nemzetközi kereskedelmi fizető- és pénzeszköz, amelyből annyit nyomtatnak, amennyit akarnak. A Világbankon és a Nemzetközi Valutaalapon keresztül úgy manipulálják a devizaárfolyamokat és kamatokat, ahogy akarják.

Sem az egyiknek, sem a másikkal nem fűződik érdeke ahhoz, hogy Európa az önálló

nemzetállamok közössége legyen. Az USA-val szembeni gazdasági alárendeltséget követelik meg a kereskedelemben és pénzforgalomban. Határok nélküli, gyarmati helyzetben lévő Európát akarnak, globalizált kultúrában. Arcátlanok és birodalmiak a törekvéseik és követeléseik.

Az USA gazdaságának, iparának 60%-a hadiipari jellegű. Hadiipari jellegű állami megrendelésre termel, és ettől függ. Ebben a birodalomban a tengerészgyalogosnak van a legnagyobb tekintélye.

Az USA parancssal kényszeríti „szövetségeit” a fegyverei megvásárlására és a fegyverkezésre. Az USA a világ legjobban eladósodott országa. Adósságát fegyvervásárlásból törleszti, de még így is kérdéses, hogy ki fog-e szabadulni adósságcsapdájából. Kína az új gyarmatosító és az úr. Az USA kincstári portfólióinak és állami kötvényeinek 70-80%-át birtokolja. Az USA vetélytársat kapott a gyarmatosításban. Nem fogja a jövőben megvédeni Európát sem katonai, sem politikai, sem gazdasági eszközökkel. A politikában a legfontosabb az idő. Többé nincs ideje erre, el van/el lesz foglalva Ázsiával, Kínával, Indiával, Japánnal és hamarosan Dél-Amerikával is.

Az USA és a nemzetközi nagytőke arcátlan-ságához tartozik az is, hogy minden nép történelmét átírja a maga szája íze szerint, és így terjeszt róluk előítéleteket, téveszméket, szemszedett hazugságokat a nemzetközi életben. Például, mind a két világháborút kizárólag „ők nyerték meg”, mintha nem is lett volna Hitler-ellenes koalíciójuk.

Mindenekelőtt előszeretettel hamisítják az oroszok történelmét, ez szégyenteljes. Az oroszokat mindig mint barbárokat mutatják be, akik már ezer éve nem változnak. Barbárok voltak a múltban, azok a jelenben is, „ők már tudják, azok is fognak maradni a jövőben is”.

V. Putyin az új Antikrisztus.

Ismerjük a Nyugat törekvéseit az orosz föld meghódítására 1200-tól napjainkig. Egyszer egyidejűleg támadták őket Nyugatról és Keletről is.

Az oroszok vérontás nélkül váltak el a volt Szovjetunió tagköztársaságaitól és a Varsói Szövetség tagállamaitól. Ez példátlan a világtörténelemben. Mindenki visszakapta önállóságát és függetlenségét. Németország is ismét egyesült az oroszok javaslatára, holott szinte mindenki

ellenezte, és figyelmeztetett a jövőben várható újbóli bonyodalmakra a németekkel.

A Nyugat azonban, mint 1241-ben, 1415-ben, 1917-ben, 1941-ben, ismét átlépte azt a határt, amelyet nem engedne átlépni a nemzeti büszkeségére valamit is adó egyetlen nép sem. Az ukrán anyanyelvű oroszokat és az orosz anyanyelvű ukránokat vesztette össze egymással és az oroszokkal.

Szó sincs arról, hogy az érdekelné őket, hogy hol van demokrácia vagy diktatúra, egypártrendszerű vagy többpártrendszerű parlamentarizmus, tervgazdaság vagy piacgazdaság.

Eszük ágában sincs megvédeni Európát az újabbnál újabb, valóban írástudatlan, barbár népek vándorlási áradatától, amely Afrikából és Ázsiából közelít a határaihoz. Nem érdekli őket az sem, hogy már több tízmillió barbár be is hatolt Európa területére, és kezdi átformálni politikai rendszerét, erkölcsi arculatát, az emberi jogok állapotát, kulturális értékei megbecsülését és védelmét.

Mit lehet ezek után tenni? Aki komolyan foglalkozott a katonai, politikai és gazdasági erőviszonyok tanulmányozásával és felmérésével, már régóta tudja, hogy Európa sohasem fogja tudni megvédeni magát semmilyen hódítótól Oroszország nélkül. A nyugati tőke saját magával van elfoglalva. Az általa alkotott, az USA érdekeinek megfelelő erőszaktörvényekhez igazodik. Ennek elválaszthatatlan része az oroszokkal való ijesztgetés. Teszik ezt azok, akik Oroszországot bekerítették, és rakétaütegeiket a határára telepítették.

1. Véget kellene vetni az oroszok rágalmazásának, az irántuk táplált előítéleteknek, tévhiedelmeknek és hazugságoknak, az alaptalan gyanúsítgatásoknak.

2. A nyugati országok tudományos akadémiai-nak, egyetemeinek a tagjai és tanárai valóban tudományosan kezeljék Oroszország tanulmányozását. A nyugati államok televíziós társaságai, sajtója és könyvkiadása az oroszokkal szembeni rosszindulatú hangvételtől térjen át a jóindulat vezérelte együttműködés útjára. A kölcsönös megismerés talaján fejlesszék a tudományt.

3. Ruszofóbiával többé ne lehessen politikai, tudományos, újságírói és közéleti karriert csinálni a Nyugaton. Például: arcátlan gazemberség

üdvözölni és „jó fiúnak” bemutatni azt az orosz tőkést, aki mint amerikai társa, lop és rabol – csak azért, mert már Nyugatra mentette vagy ki akarja menteni zsákmányát. Ugyanúgy gazemberség keblünkre ölelni az összevissza hazudozó orosz tudóst és gyalázkodó író, csak azért, mert tetszelegni akar a nyugati kollégáinak és közönségének.

4. A katonák szeretnek háborúsdit játszodozni. Meg kell előzni őket, ez a tudósok, írók, művészek, újságírók és minden alkotó feladata. El kell venni az ilyen katonák kedvét a tűzzel való játszadozástól. Például Ukrajnában is. Az oroszok ezeréves békés, jóhiszemű, közös mindennapi életébe nem szabad beleavatkozni.

Oroszország legnagyobb része a hatvanadik földrajzi szélességi foktól északabbra terül el. Dermesztően hideg ország, ezt a kínaiak is jól tudták. Megtehették volna, de hosszú történelmük folyamán sohasem terjeszkedtek észak felé, most sem. Érdekövezetüket dél felé terjesztették ki, és ma is itt keresik gyarmatosító és gazdasági érvényesülésüket.

Csak mi, európaiak nem tudnánk, hogy milyen nehéz ilyen országban élni? Nagyon nehéz orosznak lenni. Minden bizonytalansággal nem könnyű oroszbarát ukránnak sem, hiszen a történelem folyamán mindig elsőként érte őket a csapás, amely akár nyugatról, akár keletről érte Oroszországot. Tisztelni kell az ilyen történelmet. Nem kell a feszültséget szítani. A békének kell esélyt adni.

Minden épeszű európai tudja, hogy Európának ebben a szerencsésebb részében már 3000 éve kedveznek a körülmények az alkotáshoz

a kultúra minden területén. Azt is tudjuk, hogy ebbe a folyamatba az oroszok a körülmények szerencsétlen alakulása folytán (mongol hordák) később kapcsolódtak be.

Ez azonban nem adhat okot arra és alapot ahhoz, hogy lépten-nyomon hangsúlyozzuk és éreztessük felsőbbrendűségünket.

Oroszország csak Ukrajnával együtt lehet Európa része.

(Ki kell hangsúlyozni azt, hogy csakis Oroszországgal együtt. Ukrajna ugyanis élő fasiszta hagyományokkal kormányozott ország. Fasiszta jelenségek vannak a politikai rendszerében és a mindennapi élet szintjén. Bűnös az, aki elhallgatja, hogy Ukrajnában a múltban milliószámra irtották a lengyeleket, a zsidókat és az oroszokat, és ismét megjelent ez a szándék, mint látjuk, a többi nemzetiséggel szemben is Ukrajna területén).

Oroszország nélkül tehát Európa nem védhető meg az új hódítóktól, akik ki akarják sajátítani értékeit. A demokrácia, a szabadság és az emberi jogok értékét Oroszország érzékeli: az orosz társadalom, az orosz állam és elsősorban az orosz ember, ha van, értékeli, ha nincs, még jobban akarja és ragaszkodik hozzá.

Ha kizárjuk Oroszországot Európa védelméből, mi, kis népek és kis országok egytől egyig elveszünk.

A volt gyarmattartó európai országokban várható polgárháborúk színtere biztosan áttevődik a kis országokra. A nagytőke pedig hiénatermészetéhez híven a szörnyű események után terepszemlét fog tartani: mennyi konc is maradt a csatatéren a számára? Mikor kezdődhet a hullarablók tánca?